

वि.

भ्रामयामास तं क्रुद्धो महाशक्रध्वजोपमं । विननाद निवृत्तास्या विप्रचित्तिर्महासुरः ।
 स कण्ठस्थेन निष्केण भुजस्यैरपि चाङ्गदैः । कुण्डलाभ्यां विचित्राभ्यां स्रजा चैव विचित्रया ।
 दानवो भूषणैर्भाति परिघेणायसेन च । ययेन्द्रधनुषा मेघः सविद्युत्तनयिन्नुमान् ।
 प्रस्फोट्य परिघागेण वायुस्कन्धं महास्वनः । प्रज्ज्वाल सधूमार्चिः सङ्घर्षजनितो ऽनलः ।
 विद्याधरगणैः सङ्घर्षगन्धर्वनगरैरपि । सह चैवामरावत्या सिद्धलोकैस्तथा सह ।
 ग्रहणचरचितं सार्कचन्द्रविभूषितं । दैत्येन्द्रपरिघोद्धूतं भ्रमतीव नभस्तलं ।
 दुरासदः स संजज्ञे परिघाभरणः प्रभुः । सुरेन्धनोऽसुरेन्द्राग्रिद्युगान्ताग्रिरिवोत्थितः ।
 त्रिदशा वरुणश्चैव न श्रेकुः स्यन्दितुं भयात् । तत्रासीन्निर्भयस्त्वैकः कौशिको वासवः प्रभुः ।
 भास्करप्रतिमं घोरं परिघं रौद्रदर्शनं । पातयामास सेनायां जलेशस्य स दानवः ।
 पतता तेन संग्रामे जलेशस्य महात्मनः । भूतानां दशसाहस्रं परिघेण समाहतं ।
 तेषां गात्राणि चासाद्य व्यशोर्यत सहस्रधा । विशीर्यमाणो विवभावुक्ताशतमिवाम्बरे ।
 भूयश्चैनं तदा भ्राम्य वरुणायाभ्यपातयत् । पात्यमाने तदा तस्मिन् शरीरे वरुणस्य च ।
 स भिन्नः परिवो घोरो देवगात्रे व्यशोर्यत । शीर्यमाणस्य चूर्णानि खद्योता इव चाम्बरे ।
 स तु तेन प्रहारेण न चञ्चल जलाधिपः । परिघेणाहतः संख्ये यथा भूमिचलेऽचलः ।
 स्वसैन्येष्वयं भग्नेषु भिन्नदेहेषु चाहवे । मुहूर्त्तमगमत् क्षोभमपात्यतिरमर्षणः ।
 सोऽमर्षवशमापन्नो वरुणोऽमितविक्रमः । सर्वसंहारमकरोत् स्वपत्न्योऽरिमर्दनः ।
 स सागरैश्चतुर्भिश्च वृत्तो दीप्तैश्च पन्नगैः । शङ्खमुक्तामणिनिभो विभ्रन्तायमयं वपुः ।
 पाण्डरोद्धूतवसनो नानारत्नचिताङ्गदः । वरुणः पाशष्टक्श्रीमान् कूर्ध्वमीनसमाकुलः ।
 वरुणस्तु तदा क्रुद्धस्तान्निरोक्ष्य स्वसैनिकान् । उवाच हृष्टा युध्यध्वं दानवानां जिघांसया ।
 अहमेनं हनियामि भयं मुक्ता तु युध्यत । ततस्ते पन्नगाः सर्वे महार्णवसमाश्रयाः ।
 जघ्नुर्देव्यान्नणमुखे नर्दन्तो जयगृह्णिनः । ते तु नालीकनाराचैर्गदाभिर्मुषलैस्तथा ।
 अभ्यघ्नन् दानवान्दीप्तान्मुदिता वरुणानुगाः । विप्रचित्तिस्तु संक्रुद्धो महाबलपराक्रमः ।
 पन्नगाणां शरीराणि व्यधमद्रणमूर्द्धनि । गारुडेन च सोऽस्तेण पन्नगान्दानवोत्तमः ।
 घातयामास समरे गारुडैः पन्नगाशनैः । स शरैः सूर्यसंकाशैः शातकुम्भविभूषितैः ।
 पन्नगान् समरे वीरः प्रममाद्य सुदुर्जयः । ते भिन्नगात्राः समरे पन्नगाः शरपीडिताः ।
 पेतुर्माथितसर्वाङ्गा गजा इव महागजैः । तं तपन्तमिवादित्यं दीप्तैर्व्याणगभस्तिभिः ।
 अभ्यधावत संक्रुद्धः समरे वरुणः चभुः । तत्रस्ते दानवास्तत्र भिन्नदेहाः सहस्रशः ।
 व्यथिता विद्रवन्ति स्म दिशो दश विचेतसः । इन्द्रस्यार्थं पराक्रम्य वरुणस्यक्तजीवितः ।
 विनर्दमानो युयुधे समरं पाशमृद्धरः । वारुणाः पर्वताग्रैश्च मुष्टिभिश्च बलोत्कटाः ।
 अभ्यवर्त्तन्त समरे विप्रचित्तिं महासुरं । ताञ्क्लेश्य शिलाभिश्च प्रहरन्तो बलोत्कटाः ।